

John Keats
Trad. Xevi Pujol

TO SLEEP

O soft embalmer of the still midnight,
Stealing with soft feet my slumbers

[View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk](https://core.ac.uk)

brought to you by CORE

provided by R

O soothest Sleep! If so it please thee, close,
In midst of this thine hymn, my willing eyes,
Or wait the 'Amen', ere thy poppy throws
Around my bed its lulling charities.
Then save me, or the passèd day will shine
Upon my pillow, breeding many woes;
Save me from curious conscience, thar still hoards
Its strength for darkness, burrowing like a mole;
Turn the key deftly in the oilèd wards,
And seal the hushèd casket of my soul.

Traducció

AL SON

Oh suau bàlsam de la mitjanit calmosa,
que clous amb curosos i dolços dits
els nostres ulls, que es complauen amb l'obscuritat, resguardats de la llum,
entenebrits en un oblit diví:
oh suavíssim Son! Si això et ve de gust, clou,
enmig d'aquest teu càntic, els meus ulls sol·lícits,
o espera l'"Amén", abans que el teu cascall no escampi
tot al voltant del meu llit el seu sedant benigne.
Salva'm aleshores, o el dia ja passat resplendirà
sobre el coixí i hi engendrarà nombroses congoixes;
allibera'm de la consciència, plena de curiositat, que encara reté
la seva fortalesa en la foscor, gratant-hi com un talp;
fes girar destrament la clau en les greixades guardes del pany,
i segella el silenciós cofre de la meva ànima.

Adaptació

AL SON

Oh bàlsam delicat de la mitjanit encalmada,
tu que clous amb dits pulcres els nostres ulls, que en la foscor
troben la complaença, resguardats de la llum passada,
sumits en un oblit diví que els cobreix d'obagor:
oh suavíssim Son! si així t'és grat, tanca'm el ulls,
enmig d'aquest teu càntic, ells que se't lliuren, servicials,
o espera't fins l'"Amén", ans no escampi sense barbulls
damunt meu ton cascall sa essència, que apaivaga els mals.
Oh, salva'm aleshores, o el dia damunt els meus rulls
projectarà sa llum prenyada d'angoixa i trasbals;
deslliura'm de l'afany curiós de la ment, que no deixa
de furgar en la tenebra, tal com sota terra el talp fa;
fes girar destrament la clau dins el pany que el jorn greixa:
segella el silent cofre on l'ànima va a reposar.